

Hugo Bouter

De bekering van Bartimeüs

Nieuw leven voor een blinde bedelaar

“En zij kwamen in Jericho; en toen Hij Jericho uitging met Zijn discipelen en een aanzienlijke menigte, zat de zoon van Timeüs, Bartimeüs, een blinde bedelaar, langs de weg. En toen hij had gehoord dat het Jezus de Nazarener was, begon hij de woorden te roepen: Zoon van David, Jezus, erbarm U over mij!”

Marcus 10:46-52

Jezus van Nazaret gaat voorbij

De Heer Jezus was op weg naar Jeruzalem, om daar te lijden en te sterven. Reeds driemaal had Hij aangekondigd dat Hij zou worden overgeleverd aan de overpriesters en de schriftgeleerden. Zij zouden Hem ter dood veroordelen en Hem overleveren aan de volken; en zij zouden Hem bespotten, Hem bespuwen, Hem geselen en doden. Maar na drie dagen zou Hij weer opstaan (vs. 33-34).

Het was dus de laatste reis naar Jeruzalem die de Heer maakte tijdens Zijn omwandeling op aarde. Het was ook Bartimeüs' laatste kans om de Heer te ontmoeten en genezing te ontvangen. Hij woonde in Jericho, de stad die eens door Jozua was vervloekt, maar in de dagen van Achab was herbouwd (Joz. 6:26; 1 Kon. 16:34). Jericho lag op de route die de pelgrims vanuit Galilea en het Overjordanse volgden als zij naar Jeruzalem trokken om daar het Paasfeest te vieren. Zodoende kon men in een omtrekkende beweging via Perea het land van de Samaritanen vermijden, want Joden hadden geen omgang met Samaritanen.

Alleen Marcus vermeldt de naam van de blinde. Hij was de zoon van Timeüs (= hooggeschat). Blijkbaar was zijn familie in aanzien. Maar wat baatte hem zijn goede afkomst? Hij was blind en zijn ziekte had hem tot de bedelstaf gebracht (vs.

46). Hier zien wij een beeld van de natuurlijke toestand van ieder mens. De mens is van hoge komaf: geschapen naar Gods beeld en gelijkenis. Maar hij is in de zonde gevallen door de verleiding van de satan, de god van deze eeuw. Hierdoor zijn onze gedachten verblind (2 Kor. 4:4). De mens leeft zonder God en zonder hoop in de wereld (Ef. 2:12). Hij is niet meer dan een arme, blinde bedelaar.

Maar Jezus van Nazaret gaat voorbij! Dat betekende de redding van Bartimeüs. Dat is ook *ónze* redding. God heeft Zijn Zoon gezonden naar deze wereld, de plaats die vanwege de zonde van de mens onder de vloek lag. Hij is gekomen om onze blinde ogen te openen en ze te bestralen met goddelijk licht. Hij is afgedaald in onze armoede, om ons rijk te maken. Misschien gaat de Heer Jezus vandaag ook aan u voorbij. Hij komt tot u in de prediking van het evangelie. Misschien is het uw laatste kans om gered te worden. Grijp die kans aan en roep Hem aan als uw Heiland en Heer. Hij luistert naar uw stem, ook al bent u arm en blind. Hij is juist gekomen om het verlorene te zoeken en te behouden.

De Zoon van David

Bartimeüs sprak de Heer niet aan als 'Jezus de Nazarener', zoals de omstanders Hem hadden aangeduid. Hij riep de woorden: 'Zoon van David, Jezus, erbarm U over mij' (vs. 47). Terwijl het volk blind was voor de heerlijkheid van de Heer, was er bij deze blinde bedelaar geestelijk inzicht en onderscheidingsvermogen. Hij zag in Hem veel meer dan de verachte Jezus van Nazaret. Hij erkende Hem als de grote Zoon van koning David, als de beloofde Messias. De naam 'Zoon van David' was een gebruikelijke aanduiding voor de Christus (vgl. Marc. 12:35-37).

In dit laatstgenoemde gedeelte zien wij echter dat de Zoon van David tevens 'Davids Heer' is. Dat is het geheim van de Messias. Davids Zoon is Davids Heer. Hij is de wortel en het geslacht van David. Hij is God en Mens in één Persoon. Daarom kon Hij onze Redder worden en het oordeel ondergaan dat wij rechtvaardig hadden verdiend. Zijn waarachtige mensheid komt tot uitdrukking in de naam 'Jezus' (= Jahweh redt), die hier eveneens wordt vermeld door de blinde Bartimeüs. Bij de Heer, de Mens Christus Jezus, de nederige Dienstknecht, was hij aan het goede adres om redding en genezing te vinden voor tijd en eeuwigheid.

Erbarm U over mij!

Hij was zich ervan bewust dat hij geen rechten kon laten gelden op de hulp van de Heer. Hij was afhankelijk van genade, en dat is met ons ook zo. Het is Gods

goedheid en genade, Zijn erbarmen, Zijn opzoekende liefde, die in Jezus tot ons is gekomen. Op die goddelijke barmhartigheid mogen wij steeds onze hoop stellen.

Helaas stonden de omstanders de arme Bartimeüs in de weg. Zij waarschuwden hem dat hij moest zwijgen. Misschien vonden zij dat de Meester op dat moment niet gestoord moest worden. Hij was immers op doorreis naar Jeruzalem, waar Hij Zijn intocht zou doen als de Zoon van David. Het komt ook nu nog wel voor dat mensen door verkeerd gedrag of door een verkeerde prediking anderen belemmeren om tot Jezus te komen. Bartimeüs liet zich hierdoor echter niet van de wijs brengen. Hij bleef roepen: 'Zoon van David, erbarm U over mij!' (vs. 48). En het bleek dat de Heer ook in deze situatie bereid was te helpen. Ja, wij hebben een machtige Heiland, die steeds aan ons denkt. Hij let op ons als wij Zijn naam aanroepen. De Heer bleef stilstaan en liet Bartimeüs halen. Zijn geroep was Hem niet ontgaan.

Hij roept u

Prompt veranderde de houding van de omstanders, die nu door de Heer Zelf werden ingeschakeld om Bartimeüs te helpen. Zij riepen de blinde en zeiden tot hem: 'Heb goede moed, sta op, Hij roept u' (vs. 49). Zo mogen wij het Goede Nieuws doorgeven aan anderen en hen tot de Heer leiden (vgl. Luc. 18:40). Als u Hem zoekt, wees dan niet bang voor de dag van het oordeel, maar heb goede moed. Blijf niet zitten in uw armoede en ellende, uw geestelijke dood, maar sta op en ga naar Jezus. Luister naar Zijn Woord. Hij roept u, en Hij wil u redden.

De Heer roept ons door middel van Zijn Woord en Geest. Zijn roepstem is levend en krachtig. De roeping gaat van Hem uit (Rom. 8:28-30; Ef. 1:18). Maar daarbij maakt Hij gebruik van mensen om Zijn Woord door te kunnen geven. God roept dode zondaars door de prediking van het evangelie van de genade. Hoe is onze reactie op Gods roepstem? Luisteren wij ernaar?

Hebben wij ook snel de toevlucht genomen tot de Heiland? In dit opzicht kunnen wij wel iets leren van Bartimeüs. 'Hij wierp zijn kleed af, sprong op en kwam bij Jezus' (vs. 50). Hij liet de Heer niet lang wachten. Hij maakte haast om bij Jezus te komen. Zijn mantel, die hem kon belemmeren bij het lopen, legde hij af. 'Laten ook wij alle last en de zonde die ons licht omringt, afleggen en met volharding de wedloop lopen' (Hebr. 12:1).

Wat wilt u dat Ik voor u doe?

Wat verlangde Bartimeüs van de Heer? Waarom riep hij Diens medelijden in? Was het hem te doen om een aalmoes? Dat laatste is niet erg waarschijnlijk. We mogen aannemen dat Bartimeüs meer verwachtte van de Zoon van David. Maar hij moest die verwachting, dat verlangen van zijn hart nu openlijk uitspreken. Bartimeüs zag méér in Hem dan een weldoener. Hij hoopte genezing te vinden bij de grote Zoon van koning David, de Messias van Israël. De Heer vroeg hem: 'Wat wilt u dat Ik voor u doe?' De blinde nu zei tot Hem: 'Rabboeni, dat ik weer kan zien' (vs. 51).

Dit is een belangrijke vraag, die de Heer ook aan u en mij stelt, wanneer wij in het geloof tot Hem komen. Wat wilt u dat Ik voor u doe? Wat verwacht u van Mij? Waarom roep je Mijn naam eigenlijk aan? Wil je soms een christen worden met de bedoeling er zelf beter van te worden, en succes in het leven te hebben, voorspoed, welvaart? Of leeft er meer in je hart. Erken je Mij als Heiland en Heer, als Redder? Verlang je ernaar dat je ogen zullen worden geopend, zodat je voortaan kunt leven in Gods licht? Ja, dat wil de Heer bewerken, wanneer wij Hem oprecht erom vragen. Want Hij is nog steeds machtig de ogen van blinden te openen:

*Blinden gaf Hij het gezicht,
kreup'len heeft Hij opgericht.*

Uw geloof heeft u behouden

De Heer schonk Bartimeüs wat hij van Hem vroeg. Hij hergaf hem het gezichtsvermogen. Deze genezing was een bewijs dat Hij de Messias van Israël was, zoals Jesaja reeds had geprofeteerd: 'Dan zullen de ogen der blinden geopend worden' (Jes. 35:5). We weten niet of Bartimeüs van kindsbeen af blind was geweest. Hetzelfde werkwoord 'weer zien' wordt in Johannes 9 voor de blindgeborene gebruikt. Als het om geestelijke blindheid gaat, dan zijn wij allen blind vanaf onze geboorte. Alleen Christus kan ons ziende maken. Hij schijnt met Zijn licht in de duisternis en opent onze ogen voor de lichtglans van Zijn heerlijkheid. Wie Hem volgt, zal niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van leven hebben (Joh. 1:5, 9; 8:12).

Door het geloof in de Zoon van David werd Bartimeüs gered. Door het geloof in Christus worden wij genezen van de 'blindheid' die ons van nature aankleeft. Dit geloof is geen prestatie van onze kant, het is Gods gave. Het is het volstrekte

vertrouwen op de Heer Jezus, de volkomen overgave aan Hem. De uitdrukking 'uw geloof heeft u behouden' heeft een dubbele betekenis. Zij omvat zowel Bartimeüs' lichamelijke genezing als zijn eeuwig behoud, de vergeving van de zonden (vgl. Luc. 7:48-50). Hij kon nu in vrijheid heengaan. Zijn ogen waren geopend en hij zag alles in een nieuw en heerlijk licht.

En hij volgde Hem op de weg

Maar Bartimeüs wilde de Meester (Rabboeni = mijn Meester) niet verlaten. Als verlost dienen en volgen wij onze Verlosser. Evenals de genezen Bartimeüs mogen wij ons leven helemaal toewijden aan de Heer die ons heeft liefgehad en die onze ogen heeft geopend voor Gods wonderbare licht. Alleen Marcus vermeldt dat Bartimeüs de Heer volgde op de weg. Die enkele woorden bevatten ook een les voor óns als volgelingen van de Heer. Wij volgen Hem namelijk op de weg die Hij ons is voorgedaan: een weg van lijden, zelfverloochening en vernedering. De dienstknecht van de Heer moet immers dáár zijn waar de Meester Zich bevindt (Joh. 12:26).

Toch hoeven wij die weg achter de Heer aan niet klagend en zuchtend te gaan. Het is immers goed om bij Hem te zijn en Hem te volgen waar Hij ons leidt. Eén ding is zeker: het einde van de weg is de hemelse heerlijkheid. De Heer Zelf heeft om de vreugde die vóór Hem lag, het kruis verdragen en de schande veracht (Hebr. 12:2).

De evangelist Lucas vertelt ons dat Bartimeüs de Heer volgde, 'terwijl hij God verheerlijkte'. Dat is ook onze opdracht: in alle omstandigheden God groot te maken en Zijn naam te prijzen. De weg van de gehoorzaamheid achter de Heer aan is de beste weg. Op die weg kunnen wij God verheerlijken. Dan zullen anderen met ons instemmen en God prijzen om Zijn wonderwerken: 'En al het volk zag dit en bracht lof aan God' (Luc. 18:43).

Oude Sporen 2015

